

R

REVEIL-SERIE

Jezus behoedt de vonkjes

BERNARDUS SMYTEGELT

No. 487

SEPTEMBER 2012

BERNARDUS SMYTEGELT

Bernardus Smytegelt is één van de meest bekende predikanten uit de tijd van de Nadere Reformatie. Hij werd geboren op 20 augustus 1665 te Goes, als zoon van Marinus Smytegelt (boekverkoper) en Anna Lambregtse. Smytegelt bleef ongehuwd.

Hij studeerde theologie in Utrecht waar hij veel contact had met de hoogleraar M. Leydekker. Hij verdedigde bij hem in 1686 zijn dissertatie “Over de eenheid der kerk”, die hij opdroeg aan zijn vader, en aan zijn oom Petrus Smytegelt, predikant te Middelburg. Zijn medestudenten achtten hem zeer vanwege zijn godsvrucht en heel zijn houding. Hij was op en top een Zeeuw: zijn studiejaren in Utrecht waren de enige die hij doorbracht buiten Zeeland. De familie was afkomstig van Tholen.

In 1689 werd Smytegelt bevestigd tot predikant te Borssele. Van daar vertrok hij in 1692 naar zijn geboortestad Goes. Kort na zijn komst daar gaf hij blijk van wijsheid en pastoraal inzicht bij een hevige twist rondom de benoeming van een paar rentmeesters.

In 1695 nam hij de herdersstaf op in de gemeente van Middelburg. Hij verwierf zich daar in de loop der jaren grote invloed en aanzien als trouw pastor en bovenal prediker. Smytegelt was een populaire predikant die gewoon was voor de vuist weg het woord te voeren. “Zijn stem was zeer fors, ‘als

een klok die het kerkgebouw tot in de hoeken vulde'. In zijn jongere jaren sprak hij met 'een lijmerige preektoon'. Maar later liet hij dat varen - hij had zulke hulpmiddelen om zijn bevindelijkheid te bewijzen volstrekt niet nodig - en sprak hij eenvoudig en natuurlijk" (dr. M.J.A. de Vrijer, Ds. Bernardus Smytegelt en zijn "Gekrookte Riet", pg. 127). Hij had een levendige stijl. Zelf heeft hij geen van zijn preken volledig opgetekend. Sommigen hebben geprobeerd ze op te nemen, van wie Maria Boter de meest bekende is.

Hij was zeer geliefd. Algemeen betitelde men hem als vader Smytegelt, of 'de oude van het Singel'. Hij verstond het als boeteprediker zich te richten tot alle lagen der samenleving. Kwaden van allerlei aard werden door hem aan de orde gesteld. Niemand, hoog of laag, werd door hem gespaard. Dus viel hem ook smaad ten deel. Verder was zijn prediking een doorgaande oproep tot het beoefenen van persoonlijke godsvrucht. In eigen persoon stelde hij een voorbeeld van zuivere wandel, in ootmoed en eenvoud, ook in geloof.

Sinds 1729 leed hij aan erge, lichamelijke pijnen en was hij meer dan eens ziek. In 1735 werd hem eervol emeritaat verleend. Op 6 mei 1739 ontsliep hij. Veel preken van Smytegelt worden thans nog opnieuw uitgegeven en met veel zegen gelezen. Bijzonder is dat hij 145 preken heeft gehouden over

Mattheüs 12:20-21. Ze werden in twee delen uitgegeven onder de titel “Het gekrookte riet” (’s-Gravenhage en Middelburg 1744).

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 3, blz. 337-340.

De hierna volgende twee preken zijn afkomstig uit dit boek “Het gekrookte riet” of honderd vijfenveertig Predikatiën over Matth. 12:20-21. Aan de titel is toegevoegd: ‘waarin een zwak en kleingeloovig christen opgewekt en bestuurd wordt, om op den Heere Jezus te hopen, mitsgaders verscheidene gevallen en zwarigheden van het gemoed worden opgelost en beantwoord, tot derzulker vertroosting en aanmoediging, om met blijdschap, al strijdende, den weg des geloofs naar den hemel te bewandelen, en aan de eeuwige gelukzaligheid te zijner tijd deel te krijgen’ door Bernardus Smytegelt, in zijn leven getrouw bedienaar des Evangelies te Middelburg. Later ook uitgegeven door I.J. Malga te Nijkerk (1856). De eerste twee preken zijn in hertaling in de Reveilserie uitgekomen onder nummer 482 (maart 2012). Omdat ook de derde en vierde preek bij elkaar horen, zijn ze in deze hertaling beide opgenomen. In bovengenoemde uitgave de pagina’s 17-25 en 25-34. De vierde preek is een voorbereiding voor het Heilig Avondmaal.

De preken zijn herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

JEZUS BEHOEDT DE VONKJES

door

BERNARDUS SMYTEGELT

DERDE PREEK

*“Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken,
en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen,
totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot
overwinning.*

En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen”.
Mattheüs 12:20-21

Wij lezen in Spreuken 10:25: De rechtvaardige is een eeuwige grondvest. Zo wankel de staat van de goddelozen is, zo vast is de staat van de vromen. De ene zou u wel kunnen wegblazen van de aarde, maar de andere zou niet bewogen worden, al kwam er een wind uit de hel. Vrome mensen zijn dikwijls sterke mensen, maar soms zijn ze zeer zwak. De sterken zijn dikwijls zeer sterk, maar de zwakken zijn dikwijls zeer zwak. Waarin zijn de sterken sterk?

- In hun bidden. Een krachtig gebed van de rechtvaardige vermag veel, Jakobus 5:16. Ik

kan en zal U niet laten gaan, zei Jakob, tenzij dat Gij mij zegent, Genesis 32: 26.

- Ze zijn uitermate sterk in hun liefde. U hebt in uw leven zo'n liefde niet gezien. Komt de wereld naar hen toe en biedt ze al de goederen van haar huis aan, ze zouden ze ten enenmale verachten. Die liefde is sterk als de dood, haar kolen zijn vurige kolen, vlammen van de Heere, Hooglied 8:6. Ze zijn niet te scheiden van de liefde van God, wat er ook tegenop komt: hoogte of diepte, of welk ander schepsel ook, Romeinen 8:39.
- Ze zijn zeer sterk in hun moed. Moet u het tegen sterke vromen opnemen, dan moet u het tegen leeuwen opnemen. Zou een man als ik vluchten? zei Nehemia (Nehemia 6:11). Ze zijn standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk van de Heere, 1 Korinthe 15:58. Ze zijn moedig als een jonge leeuw, zegt Salomo (Spreuken 28:1), en als de paarden aan de wagens van de farao (Hooglied 1:9).
- Ze zijn sterk in hun onderworpenheid, in het dragen van hun kruis. Zij verdragen alle dingen en zwijgen tegen God. Al gingen ze in een dal van de schaduw van de dood, ze zouden niet vrezen, Psalm 23:4.
- Ze zijn sterk in hun hoop. Ze hopen alle dingen

en met Abraham hopen ze op hoop tegen hoop, Romeinen 4:18. Wij zijn maar vreemdelingen, zeggen ze, wij zijn hier niet thuis, maar de God der hoop zal ons eens helpen, Hebreëen 11:13. Op hoop tegen hoop; ze zeggen: Wij dienen een God, Die machtig is ons te redden, Daniël 3:17. Wij blijven hopen, wél of geen grond, al zou Hij ons doden, Job 13:15.

- Ze zijn zeer sterk in hun geloof. Ik weet op Wie ik vertrouw, zeggen ze. Het is God, Die Zich niet vergist. Abraham gaf God de eer, omdat hij geloofde dat Hij machtig was te doen wat Hij beloofd heeft, Romeinen 4: 20-21. Ze overwinnen de wereld met hun geloof, 1 Johannes 5:4.

Zoals de sterken zeer sterk zijn, zijn de zwakken zeer zwak. Waarin? In dezelfde zaken waarin de sterken sterk zijn. Ze zijn dikwijls zo zwak in het bidden. Ze hebben een gebroken hart en een gebroken gebed. Het is alsof hun liefde geheel weg is. Het was eerst zo veel beter. Vroeger waren ze gewoonlijk zo trouw, nu zijn ze dikwijls zo ontrouw. Ze zijn zo moedeloos en hun hart is zo terneer gebogen, Psalm 42:12. Ze zijn zo weinig lijdzaam. O Heere, zeggen ze, ik kan niet verder. Ik ben aan het eind van alles gekomen. Mijn krachten zijn vergaan. Ik kan het niet langer meer dragen. Hoe lang

moet ik nog in deze toestand blijven? Zie Psalm 6 en 73, Jeremia 12. Ze zijn zwak in hun hoop. Ze hebben geen hoop, mijn hoop op de Heere is vergaan, Klaagliederen 3:18. Ze zijn zo zwak in hun geloof. Ze kunnen op Gods Woord niet vertrouwen. De Heere moet zeggen: Waar is uw geloof, klein-gelovige? Waarom hebt u gewankeld? (Mattheüs 14:31).

De Heere tekent de zwakken met beelden als vogeltjes, tortelduifjes, kleine kinderen, plantjes, jonge boompjes en wijnranken. Als het over een gewas gaat, zijn ze als een riet, een gekrookt riet. Als het over brandstof gaat, zijn ze als een rokende vlas-wiek of een pitje. Het is iets dat wel brandt, maar steeds dreigt uit te gaan. Het geeft meer stank en rook dan licht. De sterken zijn verplicht de zwakken te dragen. Is er een predikant die sterk is, of een sterke christen met een vast geloof, die moeten de zwakken dragen, zoals de Heere gedaan heeft. Hij heeft ons een voorbeeld nagelaten om na te volgen, Johannes 13:15. Als de vromen een gekrookt riet zien, moeten ze het niet verbreken, maar het ondersteunen.

Nu hebben we te bezien hoe die zwakken als een walmende vlaspit zijn. We hebben reeds gezien hoe de Heere met gekrookte rietjes handelde.

Nu moeten we bezien dat Hij de walmende vlaspijtes niet uitblust. Van de ene zegt de Heere: Ik zal ze niet verbreken, en van de andere: Ik zal ze niet uitdoven. Het is iets waarover we ons moeten verbazen.

Eerst moeten we in onze tekst letten op een walmende vlaspit of rokend lemmet, en vragen wat dat is. Dan moeten we zien wat een geestelijk vlaspitje is. Vervolgens vragen we waarom zulke mensen met vlaspitjes vergeleken worden. Verder dienen we te letten op de rook van het vlaspitje, en ook waarom ze walmende vlaspitjes zijn en daardoor vol rook. Ook zien we naar wat de Koning met hen zal doen. Ten slotte letten we op de reden waarom Hij hen niet zal uitblussen. Dat zijn onze zeven punten:

1. Wat een rokende vlaswiek is.
2. Wie een vlaswiek is in geestelijke zin.
3. Waarom ze een vlaswiek worden genoemd.
4. Wat hun rook is.
5. Waarom ze rokende vlaswieken zijn en zo vol rook.
6. Dat rokende vlaspitje zal de Koning niet uitdoven.
7. De reden waarom Hij hen niet zal uitdoven. U ziet wel dat dit punt een rijke inhoud heeft.

1.

Wat is nu een vlaswiek of een vlaspit in het gewone leven? Ieder van u kent het wellicht wel. Het heeft een dun peultje aan de buitenkant. Het vlas is een groen gewas, het heeft een groene buitenkant voor het gedroogd is tot vlas. Als het gedroogd is, is het dor en schraal. De mensen hechten er weinig waarde aan, het stelt heel weinig voor. Het is gemakkelijk in brand te steken en het brandt snel, maar het is ook weer gemakkelijk uit te doven. Hoe klein het vuur ook is, het geeft zijn warmte. Als u die peultjes van dat vlas in brand steekt, liggen ze daar wat te gloeien. Het vuur is slechts gering, er komt geen kooltje vuur van. Als het enige tijd heeft gegloeid, dooft het uit. De wind neemt een deel van de as ervan mee, de hardachtige kern echter blijft over. Roert u in de as, dan ziet u die nog enigszins gloeien. Vroeger maakten ze van dat vlas een vlaswiek voor de lamp, zoals wij nu doen met katoen. Ze legden er een lemmet in, deden er dan olie van olijven in en dat werd aangestoken om licht te geven. Deden ze dat in het roet of in het vet, wat toen net zo bekend was als nu, dan staken ze het aan als het donker werd. Dat roet of dat vet smolt als het brandde en zo hadden ze een kaars. Het gaf licht naar de mate van de grootte van het lontje. Dit is de natuurlijke betekenis van een vlaswiek.

2.

Wat is nu een geestelijke vlaswiek? Dat geeft weer hoe Christus werkt in overeenstemming met Jesaja 42:3. Die profetie wordt hier in praktijk gebracht. We zullen u niet vermoeien met de reden waarom hier in onze tekst over een lemmet, een vlaspit, en daar over een vlaswiek wordt gesproken. We hebben de reden daarvan al gegeven, als u daarop hebt gelet.

In de profetie van Jesaja en van Christus worden de uitverkorenen en de pas beginnenden in de genade met deze benaming aangeduid. Die vlaswieken worden overtuigd, verslagen van geest. Ze roepen het uit: Wat zullen wij doen? Zij die tot hen behoren, vragen zich af wat er met hen zal gebeuren. Ze zijn in vertwijfeling vanwege de eerste werkingen, veranderingen en overtuigingen door de Geest. Dit gebeurde in de tijd van Christus, dit gebeurt in onze tijd en in alle tijden. Ze worden heen en weer geslingerd in hun hart door twijfel, door hun gedachten en hun overleggingen. Ze weten niet wat ze moeten doen. Ze zuchten eens en dan hinken ze weer op twee gedachten. Ze zouden wel naar God willen gaan. Die geestelijke vlaswieken zijn in hun eerste begin, in hun eerste overtuigingen. Ze hebben nog maar kleine genade.

3.

Waarom worden ze nu een vlaswiek genoemd?

- Die vlaswiekjies zijn zo gering in hun ogen en in de ogen van de wereld. Wat betekenen ze eigenlijk, zegt de wereld. Ze zijn zo gering in hun eigen ogen dat ze van zichzelf niets goeds durven denken. Ze zijn bang dat alles wat ze nu ervaren, zal overgaan. In het oog van de wereld ontmoeten ze enkel verachting. Ik ben als een verachte fakkel geworden, zei Job (12:5).
- Al is een vlaswiekje gering, het is toch een geschikt middel om de omgeving te verlichten. Ik zal u nog eens tot een licht maken, zegt God. Al bent u een rokend vlaswiekje, u zult uw licht toch laten schijnen. O, een klein vuur, hoeveel hout steekt het aan? Let erop, daarom worden ze bij vlaswiekjies vergeleken. Al zijn ze klein, ze zijn evenwel daartoe bestemd om tot iets groots uit te groeien.
- Een vlaswiekje is bestemd en gemaakt om licht te geven. Vlaswiekje, zegt God, u zit, weent en bidt, maar weet u dan niet dat Ik u bestemd heb om een licht voor Mij te worden? Die ons nu hiertoe bereid heeft, is God, 2 Korinthe 5:5. Ik heb u daartoe geroepen naar Mijn eigen voornemen en genade, zegt God, 2 Timotheüs 1:9. Ik heb u geroepen tot heerlijkheid en deugd, 2

Petrus 1:3. Ú ziet het niet, vlaswieljjes, maar God ziet het wél.

- Men verwacht dat een vlaswieljje brandt, zegt God tegen hen. Ach, Ik verwacht van u dat u licht geeft. De ware vromen verwachten het van u en de wereld verwacht het ook. Hoe lang, zegt God, zult u nog in deze toestand blijven? Waarom komt het niet tot een doorbraak in uw leven? De wereld verwacht het van u. We verwachten van u iets anders dan we van onszelf verwachten, zegt de wereld. De vromen wachten er ook op. Zij zeggen: Wij verwachten iets goeds van die kleinen in de genade, al zijn ze zo klein als ze willen.
- Als een vlaswieljje wordt aangestoken, geeft het een zwak licht vergeleken met het zonlicht. Maar als het donker is, geeft het zoveel licht dat allen verlicht worden die in het huis zijn, Mattheüs 5:15. Zo is het ook met de kleinen. Ze verlichten allen die in Gods huis zijn. Ze mogen dan eens zeggen dat hun lampen uitgaan, maar Gode zij dank, het is nog niet de oordeelsdag, Mattheüs 25:8. Zolang u nog tijdens uw leven zegt dat u geen licht in uzelf ziet, wel, dan bent u nog niet gestorven, zeggen we.

4.

Wanneer zo'n vlaswiekje brandt, geeft het veel rook. Waarom geven die geestelijke vlaswiekjes, deze vromen, zoveel rook, als God Zijn licht in hen ontsteekt? God heeft hen toch bestemd en geschikt gemaakt om Zijn licht te laten schijnen? We weten dat in het dagelijkse leven een kleine hoeveelheid brandstof veel rook veroorzaken kan. Hoe minder licht er is, des te meer rook, maar er is toch licht. Al de vromen hebben hun licht, maar ze hebben ook hun walm. Niet alleen de zwakken, maar ook de groten. De groten in de genade zijn ook rokende vlaswieken geweest en zij hebben ook gewalmd. De kleinen hebben ook hun genade én hun rook bij die genade.

U zult zeggen: Wat is dan rook? Dat zijn al hun verdorvenheden. Denkt u dat de genade al hun verdorvenheden wegneemt? De genade oefent en bewerkt hen. De genade neemt het ruige van buiten een beetje weg, maar de verdorvenheid zit zo vast binnen in het hart. Dit is ook nog het geval bij een begenadigde. Ze wenen erover dat ze nog zo verdorven zijn en dat er van hun oude natuur nog zoveel rookdampen en vonken over zijn. Ze hebben nog zo veel zonden. Hun genade gaat gepaard met veel verdorvenheden. Dat is wat wij onder een rokende vlaswiek verstaan.

5.

Waarom wordt een kind van God met een rokende vlaswiek vergeleken?

- Al schijnt een vlaswiek bijna uitgebrand, maar u ziet nog rook, dan stelt u vast dat er nog vuur is. U ziet dikwijls in het begin bij een vroom kind van God zulke verdorvenheden, maar u ziet ook dat er vuur in hem is. In die rokende vlaswiekjes is dikwijls net zoveel vuur als in een brandende vlaswiek. Welk vuur? Ach, ze hebben in hun hart zulke vurige overtuigingen. Hun hart is heet in hun binnenste, Psalm 39:4. Welk vuur is er nog meer? Ze uiten zulke vurige klachten over hun verdorvenheden. Hoe ben ik dan zo vleeselijk, verkocht onder de zonde? (Romeinen 7:14). En ook nog: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? (Romeinen 7:24). Wat moet ik nog gaan doen? Het is niet alleen het vuur van een klacht, maar ook een vuur van heilige begeerten en worstelingen met God zoals Jakob.
- Een rokend vlaswiekje geeft niet alleen rook maar er is ook warmte. U zult nooit een rokende vlaswiek zien of u zult er warmte bij kunnen voelen. Hoe klein een mens in de genade ook is, u zult er warmte vinden. Zij hebben liefde tot God en bewogenheid met hun naaste. Als u

nog niet tot ruimte gekomen bent, zegt u toch: Ik wilde dat ik al tot de ruimte gebracht was! Ze hebben zo'n liefde tot Gods Naam, Zijn zaak en Zijn kinderen. Ze kunnen met de Emmaüsgangers zeggen: Was ons hart niet brandende in ons, toen Hij tot ons sprak op de weg, en toen Hij ons de Schriften opende? (Lukas 24:32).

- Een rokend vlaswielje vertoont niet alleen vuur en warmte, maar het brandt ook echt. Het begint steeds weer opnieuw te gloeien als een brandende pijp. Men zegt: Het is uit, maar daar komt toch weer rook en een vlammetje. Zo gaat het hier ook. Kijk maar naar de allerzwaksten en u zult toch ergens een lichtje vinden. Hun oprechtheid, hun nederigheid, hun zuchten over hun verdorvenheden en hun tranen, die langs hun wangen lopen. Ja, soms gaan de sterken wel eens bij hen vandaan met een kloppend geweten, zodat ze moeten zeggen: Ik ben niet zoals deze kleinen in de genade. Ik heb die voorzichtigheid, die oprechtheid en die gevoeligheid niet.
- Een vlaswiel bestaat uit verschillende vezels. Zo zijn die rokende vlaswieljes ook. Ze onderwijzen elkaar en zijn voor elkaar tot warmte van het hart. De een zegt tegen de ander: U

hebt genade, en de ander zegt: Dat hebt u ook. Weer een ander zegt: Zou dat wel kunnen, als hij geen genade had? Ze ondersteunen elkaar méér dan de sterken in het geloof. Wilt u er daar eens enkelen van zien? Kijk eens naar de Emmaüsgangers. Zij waren zeer bedrukt en terwijl ze de stad verlaten, versterken en onderwijzen ze elkaar, Lukas 24.

- Och ja, een rokende vlaswiek kan zo gemakkelijk uitgeblazen worden. Neem maar een blusemmer, en u kunt het vlammetje gemakkelijk uitdoven. Als u ze wat hard en uit de hoogte behandelt, zijn ze helemaal uit het veld geslagen. Wees voorzichtig en zet uw blusvat er niet op. Paulus schrijft in 1 Korinthe 8:11: Wilt u dan uw broeder die zwak is, voor wie Christus gestorven is, door uw hooghartige kennis verloren laten gaan? Zie ook Romeinen 14. U moet hen terzijde staan. U moet eens met hen mee bedroefd zijn en medelijden hebben. U moet hen proberen op te richten, zoals u zelf ook opgericht bent. Heeft de Heere die rokende vlaswiekjes soms uitgeblust? Nee. Hoe gemakkelijk had Thomas, dat rokende vlaswiekje, uitgeblust kunnen worden! Als de Heere Zich aan hem niet had willen vertonen, was zijn geloof opgehouden. Hoe zou het met Petrus gegaan

zijn, als de Heere niet voor hem gezorgd had en gezegd: Ga heen en zeg ook tegen Petrus dat Ik opgestaan ben! (Markus 16:7).

- Komt een rokende vlaswiek in de buurt van ook maar het minste vuur, dan kunt u het gemakkelijk aansteken. Zo is het ook met een kind van God dat in zichzelf verdorven is en maar kleine genade kent. Wanneer hij een godvruchtig mens ontmoet is hij gemakkelijk aan te steken. Hoe gemakkelijk kon het lampje van Petrus aangestoken worden! Hoe gemakkelijk kon een schreiende Maria bij het graf aangestoken worden, zodat ze moest zeggen: Rabbouni, bent U dat, o mijn Meester? (Johannes 20:16). Petrus zei: Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb, Johannes 21:17. De Emmaüs-gangers zeiden: Was ons hart niet brandende in ons, toen Hij tot ons sprak op de weg, en toen Hij ons de Schriften opende? (Lukas 24:32).
- Ten slotte: een rokende vlaswiek stinkt, zodat het een vrije ademhaling belemmert. Zo is het ook met de geestelijke vlaswiekjes. Er is een geur van verdorvenheid bij hen. Wanneer u eens bij hen komt om met hen te spreken, dan ontmoet u bij hen vaak zo veel zonden. Ze zijn traag, zonder veel geestelijke ijver, gemakzuchtig en ze spreken nog veel tegen en laten

zich door niemand gezeggen. Wanneer u hen wilt troosten, zeggen ze dat u een moeilijke vertrooster bent. Het zal met mij nooit beter worden. U kunt mij niet helpen en ik kan niet geloven dat God mij helpen wil. Wilt u zulke rokende vlaswiekjes eens voor ogen zien? Let dan op Mozes. Hij bidt en staat daar: de zee voor hem, de farao met zijn volk achter hem en de bergen aan beide zijden. Hij riep tot God, en dat was zijn vuur en licht. Hij vertoonde een vonkje, maar hij had ook zijn gebrek. Waarom twijfelt U, zegt God? Daar staat hij voor de rots waartegen hij moest spreken, maar hij slaat op de rots, Numeri 20:8-11. En zie eens naar David, als hij zich bij Abimelech als een waanzinnige aanstelt. Wat een verkeerdheid. Maar toen hij naar aanleiding van die gelegenheid Psalm 34 dichtte, had hij licht. Wat had Jona een verdorvenheid. Hij vluchtte, want hij wilde niet naar Ninevé. Maar in de buik van de vis ziet u zijn licht. Ik zal Hem loven, zei hij. Het vlaswiekje brandde nog. David zei: Ik ben afgesneden van voor uw ogen, Psalm 31:23. Daar ziet u zijn rook. Maar roepende tot God heeft Hij mij verhoord. Daar ziet u een vonkje van zijn genade, Psalm 138:3. De zeven gemeenten in Azië en de vier kan-

delaren, die evenwel hun licht verspreidden, gaven meer walm dan licht. Van die gemeenten moest de Heere zeggen: Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God, bekeer u daarom haastig, Openbaring 3:2-3. Wat een walm!

Wilt nog een rokend vlaswiekje zien? Let dan op Paulus in Romeinen 7. Hij rookte zo dat hij er zelf last van had. Wilt u er ook een vonkje in zien? Het goed dat ik wil, doe ik niet, zegt hij, en het kwade dat ik niet wil, dat doe ik. Ik zucht er onder.

Ja, ik zal u nog meer zeggen. Er zijn er die zoveel rook hebben, dat u nauwelijks iets van genade ziet. Waar kunt u de genade van Salomo zien, toen hij de veelheid van vrouwen liefhad die zijn hart neigden naar andere goden? Zie ook op Simson. Wat vond u bij hem weinig genade toen hij die Delila liefhad. Behalve deze voorbeelden: waar was de genade bij David in zijn hoogmoed en overspel? Het kostte aan 70.000 mensen het leven!

Wat is de verdorvenheid vaak groot en dikwijls is de genade zo gering, dat u soms wantrouwen en bijna geen geloof vindt, en meer gevoel dan vertrouwen. Let eens op de profeet Jona. Mijn toorn is billijk ontstoken tot de dood toe. Is uw toorn billijk ontstoken? vroeg God. Ja Heere,

billijk, zegt hij, Jona 4:9. Wat denkt u van de rook, die Job verspreidde in zijn benauwdheid? (Job 3). Wat denkt u ervan? De genade is nauwelijks te vinden.

Daar hebt u de redenen waarom een kind van God met een rokende vlaswiek vergeleken wordt.

6.

Hoe zal de Heere met hen handelen? Zoals de mensen een stinkende kaars uitblussen en weggooien? Zal Hij doen zoals onvoorzichtige vrome mensen doen, en er een blusvat over uitgieten? Of zal Hij handelen als de Farizeeërs? Of zoals de duivel die er door zijn verzoeken een blusvat over uitgiet? Of zal Hij met hen handelen zoals zij met zichzelf doen? Zij zeggen namelijk: Mijn verdorvenheid wint het. Of zal Hij handelen als de wet van Mozes? Die blust ze uit zonder enige barmhartigheid. Zal Christus ook zo handelen? Nee, Christus zegt: Hebt u geen lammetje om te offeren, breng dan een tortelduif. Hebt u geen volmaaktheid, breng dan maar een vlaswiek. Wat zal de Heere daarmee dan doen? Uitblussen? Nee!

- Hij zal er op zachte wijze mee omgaan. Hij zal het niet al te streng behandelen. Toen er een Samaritaanse vrouw was die een onzedelijk

leven had geleid, sprak de Heere niet hard tegen haar, Johannes 4. Er werd een vrouw die in overspel gegrepen is, tot de Heere gebracht, Johannes 8. De vrouw kon het niet ontkennen. De Heere zei: Vrouw, heeft niemand u veroordeeld. Nee Heere, antwoordde ze. Dan veroordeel ik u ook niet, zei de Heere. Dit zei Hij niet omdat Hij de onzedelijkheid goedkeurde. De Heere komt bij Petrus en Hij valt hem niet hard. Hij zegt niet: O, verloochenaar en vervloeker van uzelf, maar Hij zei: Hebt u Mij lief? Is er nog vuur in uw hart, is er nog een vonkje? Dit vraagt Hij wel driemaal, Johannes 21. Hoe zacht handelt de Heere. Er zijn soms hoogmoedige vromen, die de kleinen in de genade hard vallen. Ik zal hen zo niet behandelen, zegt de Heere, dat kan Ik niet verdragen. Bestrafte de Heere Thomas, toen Hij hem ontmoette? Ik zal het niet geloven, vóórdát ik Hem zie en voel, zegt hij. Acht dagen daarna komt de Heere en zegt: Thomas, weet u nog wat u gezegd hebt? Ach, mijn Heere en mijn God, antwoordde hij. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig, zei de Heere, Johannes 20: 27-28. Ik zal u niet uitblussen, want ik weet welk maaksel u bent, Psalm 103:14.

- Belijd het aan de Heere hoe gemakkelijk u kunt

- worden uitgeblust, dan zal Hij voor uw vonkje zorgen zodat het niet uitdooft. Hoe zorgde de Heere voor de Kananese vrouw? En voor Petrus? Wilt u nog één of twee voorbeelden hebben? Hoe zorgde de Heere voor die godslasteraar Paulus? Hij zei tegen Ananias: Ga naar Paulus, zie hij bidt, hij is mij een uitverkoren vat, Handelingen 9:11,15. Hoe zorgde de allerliefste Heere voor die kamerling? Hij zei tegen Filippus: Ga toe en voeg u eens bij deze wagen en spreek die man eens aan, Handelingen 8:29.
- De Heere zal hen in al hun verdorvenheden dragen. Denkt u dat de Heere ons niet draagt in al onze verdorvenheden? Hij draagt ons zoals een moeder haar kind draagt, maar wel met kastijding. Ik verdroeg u, al bent u een Thomas of een Petrus. Ik verdroeg u, en al hebt u Mij verloochend, zegt de Heere, Ik zal u daarom niet verloochenen.
 - Ten slotte wil het alles dit zeggen: Ik zal het vlaspitje aanblazen, totdat het uiteindelijk een vlam wordt. En het is werkelijk waar, zo handelt de Koning. Hij laat het pitje geleidelijk een groter licht worden. Hij geeft dat hun werkzaamheden toenemen en dat ze meer licht geven. Hij geeft dat hun genade in de ogen van de mensen door de verdorvenheden heen wat

helderder begint te stralen. Wat is de betekenis van de twee olijftakjes, die daar staan? Het is de bediening van het Oude en Nieuwe Testament. Die gieten gedurig olie in het hart, zodat er een vlam gezien wordt, Zacharia 4:12. Zo zullen ze geleidelijk gebracht worden tot de staat van volmaaktheid. Hier zijn ze nog zo vaak vol verwarring. Eerst vluchten al de discipelen van de Heere weg (Mattheüs 26:56), maar later laten ze zich slaan en geselen om de Naam van de Heere, Handelingen 5. Ziet u nu dat de Heere het vuur niet uitblust?

Nu moesten we nog de reden behandelen, waarom Hij hen niet zal uitblussen. We zien dat we dit zevende of laatste punt niet meer kunnen behandelen. We zullen dat dus bewaren voor een volgende keer, namelijk de reden waarom de Heere een kind van God met weinig genade en veel verdorvenheid niet verbreekt, maar hun moed inspreekt en kracht schenkt. U die veel genade hebt, blus de kleinen in de genade niet uit, al hebben ze veel verdorvenheden! Ze leven wellicht méér tot de eer van God dan u. Welnu, ik hoop dat de Heere het gesproken woord zal zegenen aan u en aan ons, tot Zijn eer, om Zijns Zoons wil.
AMEN

VIERDE PREEK

*“Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken,
en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen,
totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot
overwinning.*

En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen”.

Mattheüs 12:20-21

Hierin wordt het zevende en laatste punt behandeld, dat in de vorige preek was overgebleven, namelijk de reden waarom de Heere de rokende vlaspit niet zal uitblussen; met daarna de toepassing.

Inleiding

Wij lezen in Johannes 6:44: Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke. De Heere Jezus is de Knecht van de Vader. Hij wilde gaan wanneer Zijn Vader Hem dat zei. Zie hier ben Ik, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen, Psalm 40:9. Hij nam voor Zichzelf die eer niet aan, Hebreëen 5:4. Toen Hij ging, ging Hij tot de Zijnen, die Hem door de Vader gegeven waren. Hij ging tot hen, aan wie Hij beloofd was, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen, Johannes 1:11. Trouwens, hoe zou een zondaar kunnen komen? Hij is daartoe niet gewillig, niet genegen en

niet in staat. Wat ik ook doe, zegt hij, dát in ieder geval niet. Zou ik mij bekeren en de weg naar de hemel inslaan? Dat laat ik over aan hen, die daar anders over denken.

Men kan zich afvragen: zullen er onder zulke zondaren wel mensen zijn die komen? Ik bedoel hen, die dikwijls zulke gedachten hebben gehad en zulke woorden hebben gesproken, dat zij nooit vroom zullen worden. Ja, uit deze mensen komen er meer dan uit de kring van de burgerlijke, nette mensen. De tollenaar werd een voorwerp van Gods gunst en de Farizeeër niet, Lukas 18:14. In de gelijkenis werd het goddeloze kind een voorwerp van Gods gunst en het netjes levende kind niet, Lukas 15. U zult zulke mensen niet alleen zien komen, maar ze ook op de weg ten leven zien lopen. Ach, zeggen ze, ik ben zo blij dat ik mag komen. Ik zou willen dat mijn komen het echte komen mag zijn. Ik wilde wel dat u het tegen me zegt als mijn komen niet goed is. Hoe blij zou ik zijn als u mij waarschuwt. Als u dat nu ziet, wie werkt dat dan, vraagt de Heere Jezus. Wel, het is de trekking van de Vader. U zou God verloochenen, als u dat aan de natuur toeschrijft. U zou God verloochenen, als u God, de Auteur van de genade, niet erkent. Hij heeft ons gemaakt, en niet wij, Zijn volk en de schapen van Zijn weide, Psalm 100:3.

Zij die dan komen, zijn in het begin nog heel erg klein. Hun genade is nog zo gering, maar die wordt groot in het einde van hun leven. Wat zijn ze in het begin vervuld met angst, moeite en strijd. Zo'n komende ziel komt wel, maar ze weet het niet. De Heere is haar tot een Toevlucht geworden in nood en dood. Ze kan met niets anders voldaan zijn dan met Gods gunst in Christus. Ze kan niet meer terugkeren tot de wereld. Och Heere, zegt ze, mijn oog heeft iets gezien van U, en mijn oor heeft iets van u gehoord. Ik kan niet meer teruggaan.

Al is zo'n ziel nog zo klein en zo heen en weer geslingerd en al is ze met nog zoveel verdorvenheden besmet, de Heere Jezus zegt: Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Johannes 6:37. Ik wil niet dat u denkt dat Ik u voor het hoofd zal stoten, kleinen in de genade. Wees toch niet verslagen. Ik zal uw genade voeden en bewaren tot in eeuwigheid, zegt God. Als u genade ontvangen hebt, zal Ik u door de stralen van de Zon der gerechtigheid laten groeien tot volwassenheid, en de genade zal blijven tot in eeuwigheid.

Dat zegt de Vader over Zijn Knecht. Hij zegt: Hij zal u ondersteunen en u niet voor het hoofd stoten, hoe klein uw geestelijk beginsel ook is. Mijn Knecht zal komen, gezonden door de Vader, en Hij zal spreken zoals Zijn Vader over Hem gesproken

heeft. Zodra Hij kwam, preekte Hij over dezelfde tekst uit Jesaja 42:3. Zoals Zijn Vader over Hem gesproken heeft, zo spreekt Hij ook. Kleinen in de genade, zegt Hij: Denkt u dat Ik Mijn hand van u zal aftrekken? O nee, Mijn Vader heeft het gezegd en Ik stem het toe. Ik zal het gekrookte riet niet verbreken en de rokende vlaspit niet uitblussen, totdat Ik het oordeel zal voortgebracht hebben tot overwinning, en in Mijn Naam zullen de heidenen hopen. Gelooft u de Vader en Mij niet? De Getuige in de hemel is getrouw, namelijk de Geest, Psalm 89:38. Gelooft u de drie Getuigen in de hemel niet en ook niet de drie Getuigen op de aarde? Vraag het aan allen, die een gekrookt rietje en een rokend vlaswiekje geweest zijn. Hebben ze het ook zo niet ervaren, en zijn ze ook niet zo geweest zoals u nu bent? Mijn Vader heeft het gezegd en Ik bevestig het. U zult er niet één ontmoeten die een gekrookt rietje was, of hij zal het beamen en daarin zijn ze allen eenparig. Ze zullen u zeggen dat, als er één tekst in de Bijbel waar is, het déze tekst is. Hoe klein een kind van God ook is en heen en weer geslingerd en met hoeveel verdorvenheden hij ook te worstelen heeft, God heeft hen allen vastgehouden en doorgehouden. Hij heeft hen wel laten juichen. U zult ontdekken dat het zo is.

Het gekrookte riet hebben we u verklaard en we hebben gezien wat riet en ook wat een gekrookt riet is. We hebben verklaard waarom ze zo genoemd worden en ook hoe de Heere met hen omgaat. We zijn nu bezig u een rokende vlaswiek te laten zien. We hebben met u gesproken over een vlaswiek met haar rook en dat er vaak meer stank is dan licht. We hebben gezegd dat u er zeker van kunt zijn en veilig kunt aannemen dat de Heere hen niet zal uitblussen. Dat is gebaseerd op alle gezonde redenen; die zijn afdoende tegen alle bezwaren, die daartegen ingebracht kunnen worden, en tegen allen die u dit willen ontnemen.

Vervolg

Wat is nu een vlaswiek? Hier wordt een mens bedoeld met verstandelijke, zedelijke en geestelijke vermogens. Wie behoorden daartoe? Het waren die mensen, die onder de bediening van Christus en Zijn apostelen bekeerd werden. Er kwamen van tijd tot tijd krachten openbaar. Er gebeurden tekenen en wonderen van God die onder de mensen bekend werden. Mensen bij wie het nooit in het hart was opgekomen om te komen, die kwamen. Zij die van te voren vijanden waren om te komen, werden er nu mee vervuld. Wat waren dat voor mensen? Het waren voor een deel eenvoudige en ongeachte

mensen, met hier en daar iemand aan de rand van de samenleving. Zoals David, al was hij de jongste en al was hij bij de schapen; ja, die moest komen. Evenals Jozef, die veracht en gehaat was onder zijn broers; evenals de knechten en de dienstmeisjes, met wie David zich zo vernederde, 2 Samuël 6:22. Met één woord: het was het verachte en het onedele, dat God uitverkoren heeft. Het waren de armen van deze wereld, die niet meegeteld werden in de kringen van mensen die wat betekenden, 1 Korinthe 1: 26-28.

Niet alleen waren de vlaswieken pas beginnenden, maar ze hadden ook zoveel rook. Wat kan er van rook gezegd worden? Ach, hun genade schitterde zo weinig. Ze waren nog niet gelijk aan de brandende lampen in het heiligdom. Ze vielen niet op door kennis, geloof, heiligmaking of standvastigheid. Ze lieten meer rook dan genade zien. Er waren nog zoveel restanten van verdorvenheid in hen. Ze hadden nog zoveel losse en verkeerde denkbeelden, zoveel onschriftuurlijke ideeën, dat men van hen begon te denken of er wel echt vuur was. Kan echt vuur wel met zo veel verdorvenheid samengaan? Mogen ze wel onder de bekeerden worden gerekend, onder de ware Sionieten? Mag zo één wel onder de ware onderdanen van de Koning, onder het volk van God, gerekend worden? Onder de vromen begon men

over zo iemand te spreken. Hij is goed, zei iemand; hij is verkeerd, zei een ander. Het is te vroeg, zei een derde. Een vierde zei: Ik wil het er nog niet voor houden. Maar ik wil hem toch niet helemaal wegdoen, zei een vijfde. Ik ben al zo vaak bedrogen uitgekomen, zei een zesde. Ik zou het willen afwachten, want als het een werk van God is, zal het zeker openbaar komen. Ten slotte zei iemand: Zou er genade zijn waar nog zoveel rook is, en waar de natuur nog zo zondig is? Ze zijn nog zo vol zonden in hun hart en in hun gepraat. U ziet hun rook overal uitkomen.

Al die zaken ziet de Heere en Hij zegt: Al is er nog zoveel rook, Ik zal het toch niet uitblussen, maar Ik zal er wat anders mee doen. Ik zal op zachte wijze met hem spreken. Hoe zachtmoedig sprak Hij tot een kind van God, dat zulke verdorvenheden had? Hoe ging dat? Petrus, hebt u mij lief? Dat was wel zachtmoedig! Hoe zacht handelde de Heere met Thomas in zijn grote zwakheid, zijn ongeloof en zijn moedeloze uitspraken? Kom bij Mij, Thomas, zei de Heere, waar is uw vinger en waar zijn uw handen? Steek ze in Mijn zijde, en wees niet langer ongelovig, maar gelovig, Johannes 20:27. Behalve dat Hij het niet zal uitblussen, zal Hij voor dat vonkje zorgen. Hoe zorgde Hij niet voor Petrus! Hebt u mij verloochend, Petrus? Ik heb u niet ver-

loochend. Ga heen, en zeg tegen Petrus dat Ik opgestaan ben, zegt de Heere. Het vonkje van Paulus, die godslasteraar, stond op het punt uit te gaan. Hij at niet in drie dagen en nachten. Ananias, ga naar die man en zorg voor hem, want hij kan het niet alleen dragen, zegt God. Hoe droeg de Heere de discipelen en de vrouwen in hun zwakheden? Ik zal ze versterken, zegt de Heere, Ik zal ze door de adem van Mijn Geest nieuw leven inblazen. Ik zal het zo maken dat uw genade meer zichtbaar zal zijn dan uw verdorvenheden. De wet van Mozes verbreekt de rietjes zonder barmhartigheid en eist volmaaktheid. Zo doe Ik niet, zegt de Heere Jezus. Kunt u niet een volkomen lam ten offer brengen, breng dan maar een paar tortelduifjes. De Farizeeën, de duivel en de wereld blussen zulke mensen uit en proberen hen zoveel mogelijk te benauwen. De onvoorzichtige en hoogmoedige vrome mensen slaan hen ook wel eens voor het hoofd. Maar, zegt de Heere, laat de wereld, laten de duivelen en de onvoorzichtige vrome mensen dat maar doen, Ik zal het echter niet doen.

U zult zeggen: Kan ik daar zeker van zijn? Mag ik dat wel aannemen? Ja, het zijn zaken, die volkomen zekerheid hebben. Wat voor zekerheid? Zekerheid door voorbeelden, door teksten, door gevolgtrek-

kingen en ervaringen. We zeiden in de inleiding dat het goed is om naar de kerk te gaan, zodat het hart tot deze zaken gebracht wordt. Het is echter veel gelukzaliger om naar de kerk te gaan, als God Zelf deze zaken in het hart brengt. De zekerheid daarvan ligt in het Woord van God. Al valt de rechtvaardige, hij wordt toch niet weggeworpen, Psalm 37:24. In Ezechiël 34:31 zegt God: Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt mensen; maar Ik ben uw God. U bent een arm sukkelend mensje, wil de Heere zeggen. Ik zal vanwege uw gebreken Mijn Geest niet van u wegnemen, noch Mijn verbond verbreken. Want wij struikelen allen in vele, Jakobus 3:2.

We hebben ook zekerheid door de vele voorbeelden, oude en nieuwe. Er is een grote wolk van getuigen rondom ons. Let op de gekrookte rietjes en de rokende vlaswiekjes al in het begin van de eerste wereld. Wat een walm en stank zien we bij Adam en Eva. Nadat ze geheel verslagen waren, begon God hen met de beloften te verkwikken, maar Hij ging hen niet uitblussen. Noach, Lot, David, Salomo en Jeremia, wat een rook gaven ze. En die korzelige profeet Jona, wat had hij in eigen ogen het recht aan zijn zijde. De Heere heeft hen niet uitgeblust.

Wilt u andere voorbeelden zien, let dan op de dis-

cipelen van de Heere en let op Petrus. Hij verliet na de verloochening de zaal met een door verdriet opgekropt gemoed. En zie ook, er komen een paar rokende vlaspitjes bij de Heere. De ene zegt: Als U wilt, U kunt mij helpen. De ander zegt: Als u iets kunt, help mij dan. De ene twijfelt aan de wil en de ander aan de almacht van Christus (Mattheüs 8:2; Markus 9:22). Wat waren de discipelen in rook gehuld toen ze in de hof waren. Kunt u niet één uur met Mij waken, vroeg de Heere? (Mattheüs 26:40). Die vlaswiekjes gaven zo'n stank, maar bluste Hij hen uit? Nee, maar er staat zo'n troostrijke verontschuldiging: de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak, vers 41.

Het overgebleven punt

Er is niet alleen zekerheid in het Woord, maar er is ook een zekerheid door gevolgtrekking. Als iemand bekeerd wordt en genade in het hart heeft, wordt de kracht van de verdorvenheid werkzaam. Het vonkje is nog zó klein dat zij het zelf niet voor een vonkje durven houden.

Waarom zou de Heere het dan toch nog niet uitblussen?

- De eerste reden is omdat het een vonkje van God is. Die goede gave komt van boven, Jakobus 1:17. Hij heeft dat vonkje door Zijn Geest aangestoken. Denkt u dat God een werk

in de natuur zal beginnen om het af te breken? Denkt u dat God iemand verlicht om hem later weer uit te blussen? Denkt u dat God een werk van Zijn handen zal verbreken? Hij zal niet iemands hart verlichten om dat licht onder een bed of korenmaat uit te blussen of te doven. Ik heb nog nooit gehoord dat God het werk van Zijn handen heeft uitgeblust. Dat hebt u ook niet.

- Een tweede reden is dat het werk dat Hij in u is begonnen, strekt tot Zijn eer. Het strekt tot Zijn eer dat Hij het ondanks alle verdorvenheden ook in stand houdt. Als God op zee in een storm een kaars wilde aansteken en die ook brandende houden, waarover zou u zich dan het meest verwonderen? Is het niet over beide? Het is toch tot Zijn eer als God zegt: Daar zij licht in de duisternis! En als Hij dit zegt in toenemende beproevingen, is het dan niet tot lofprijzing van de heerlijkheid van Zijn genade? (Efeze 1:6).
- Een derde reden is dat er in het rokende vlaspitje een zegen aanwezig is. Er zijn nog enige goede dingen voor de Heere in te vinden. Als iemand een wijnstok ziet met daaraan een bos druiven, verderft hij ze niet, omdat er een zegen in zit (Jesaja 65:8). Al zijn ze nog zo be-

smet met verdorvenheden, er is toch iets goeds in voor de Heere, de God van Israël, zoals in het kind van Jerobeam. In dat vonkje is iets goeds. Er is zo'n oprechtheid, ze zijn zo gevoelig en ze hebben zo'n teer geweten. Er is zo'n hoogachting voor de Heere. Verderf hen niet, zegt de Heere.

Ik wilde wel dat u dit innerlijk toestemde en in uw hart bewaarde. U zou wel verzekerd willen zijn op hetzelfde ogenblik dat u overtuigd bent. U bent wel vanaf het begin een vonkje, maar u weet het niet dat er in u iets goeds aanwezig is.

- Het kan niet anders, omdat het met de zachtmoedige aard van de Heere Jezus overeenkomt. Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben, Mattheüs 11:29. Hij is nooit hard of stuurs. Hij is zo'n barmhartige Hogepriester. Hij kan een menigte niet van honger zien omkomen. Kan Hij dan een ziel zien omkomen? Hij zou hen liever met Zijn flessen en appelen verkwikken en met Zijn linker- en rechterhand ondersteunen.
- Hij brengt dat kleine vonkje tot wat groots. Neem een eikenboom, zo groot als u wilt. Die was in het begin ook maar een onbeduidend twijgje. Neem een vuur, al is het nog zo groot, dat was in het begin maar een klein vonkje. Laat iemand nog zo groot zijn, wat was hij

klein toen hij geboren werd. Hoe klein en gering is de genade van God in het begin, maar ten slotte zal ze vermenigvuldigd worden.

- Het kan ook niet anders, want een rokende vlaswiek is even kostbaar als een sterke christen. Ze kost hetzelfde bittere zielenlijden als de sterkste christen. Op beiden is de tekst van 1 Korinthe 6:20 van toepassing: Gij zijt duur gekocht. Rokende vlaswieken, weet u wel dat u dat bittere zielenlijden hebt gekost? Het kan dus niet anders.
- De Heere Jezus gaat nog voortdurend door met Zijn gebed voor hen: Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen. Ze zondigen wel, maar het is niet met opzet. Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. Maar denkt u dat u daarop vrij mag zondigen? Ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zult bezwijken. En indien u gezondigd hebt, u hebt een Voorspraak bij de Vader, Die een verzoening is voor de zonde, ja, voor de zonde van de hele wereld, 1 Johannes 2:1-2.
- Ten slotte: de Heilige Geest is bereidwillig om bij zulke vonkjes te wonen. Ze zijn een tempel van God. De Geest zegt: Ik ben bereidwillig om bij al die verdorvenheden in uw hart te wonen, en Ik zal ze langzamerhand verbreken.

Kunt u het nu nog niet verstaan? Jawel, zult u zeggen, u dringt er bij mij zó op aan, ik wilde wel dat u er niet zo op aandrong. Ik heb zo veel moeilijkheden, dat ik er niet doorheen zie.

Ik zal, als het mogelijk is, u er verder in helpen. U zegt wellicht: Ik zou uw preken kunnen geloven, en de uitspraken van Christus en de beloften zouden mij verkwikken, als ik maar een rokend vlaspitje was. Maar daar zit het bij mij op vast, omdat ik denk dat ik geen rokend vlaspitje ben.

Wilt u het weten? Weet u waaraan u het zult kunnen weten?

- Aan het oordeel van de wereld. Wat zeggen wereldse mensen van uw vonkje, als u hen ontmoet? Hoe oordelen ze over u? Ze zeggen: 'Het zijn mensen die niet weten of begrijpen wat voor hen belangrijk is. Wilt u ook zo gek worden als zij, of bent u het al?'

Dat is een teken dat u een vlaspitje wordt. Wat zegt de wereld? We hadden met hen zo'n goede omgang en we mochten hen zo graag. Het is jammer dat ze niet meer passen in ons gezelschap. En zo spreekt u ook over hen.

- U kunt het ook weten door het oordeel van de oude vrome mensen die de beginnende genade van de kleinen in hun doorbraak en groei on-

derkennen. U kunt het horen van de gevorderden in de genade, als u tegenover hen uw hart eens met tranen hebt uitgestort. Wat hebben ze gezegd? Hebben ze het vuur bij u uitgeblust of u voor het hoofd geslagen? Of hebben ze gezegd: Houd moed, het werk der genade is begonnen en u bent op de weg van de Heere, en met mij is het ook zo gegaan! Als dat zo is, bent u zeker een rokend vlaswielje. Ze zijn zo teervoelend dat ze u niet bedriegen.

- Dat zijn rokende vlaswielen, die tot God en de mensen steeds over hun verloren staat spreken. Hun oog en hart treuren erover, en ze zien zichzelf niet anders dan als een zondaar. Ach God, zeggen ze, wat moet ik doen met mijn karmozijnrode zonden? Ik ben Uw liefde niet waard. Luister en onthoud het, want u zult het zo ervaren.

Ja, zal een ander zeggen, als ik een rokende vlaswiel ben, durf ik toch niet al te zeer te vertrouwen op het licht, dat u mij gegeven hebt. O God, bij de minste gelegenheid steekt mijn natuur weer de kop op. Wat een drift, toorn en ontevredenheid. Ik werp het licht onmiddellijk weg. Moet ik dan bekend staan als een zaad dat de Heere gezegend heeft? Ik breng er niets van terecht, en ik ben zo slordig in mijn leven.

Ik antwoord u:

Als ieder u als zodanig zou zien en kennen als een door de Heere gezegend zaad, zou u geen rokende vlaswiek zijn. U zou een brandende kaars en fakkel zijn, een licht dat schijnt in een krom en verdraaid geslacht. Denkt u dat die vonkjes door ieder zo gezien worden? En kunt u werkelijk klagen over uw gebreken en over uw onheilige en onwaardige levenswandel, zonder een vonkje van genade te hebben? Wilt u soms uw strijd tegen uw verdorvenheden opgeven?

Als u in alle omstandigheden zo zondig bent, hoe ervaart u dat dan? Klaagt uw hart u er niet over aan? Als u van iemand de polsslag ziet en voelt kloppen, is dit voor u niet een bewijs dat hij leeft? Zou uw hart dan zo slaan en u geen leven hebben? Klaagt u uzelf niet aan, omdat u zo zondig bent? Bent u er niet beschaamd over voor God en de mensen?

Nog iets. U zult zeggen: Breng mij niet in het nauw en dring niet zo aan. Ik zou uw woord wel willen aannemen, maar ik moet zeggen dat ik niet durf. Mijn verdorvenheden heersen over mij.

Ik zal u twee wezenlijke antwoorden geven:

- Kent u de macht van de zonde wel? Weet wat het is te zondigen uit zwakheid? Wat is de

zonde, als ze heerst en wat is de zonde, als ze kwelt? Weet u het of weet u het niet, of wilt u het niet weten?

Als de zonde in u heerst, kunt u lachen over uw verdorvenheden. U kunt blij zijn als u de zonde doet. U bent niet tegen te houden en u wilt niet tegengehouden worden. U wilt hardnekkig in de zonde verder gaan. U bent een arme slaaf van de duivel. U doet de zonde met overleg en u bent boos, als iemand u waarschuwt of wil tegenhouden. U wilt zo blijven en wenst ook dat ieder is zoals u. U zou wel willen dat er geen vrome mensen waren. Dikwijls wenst u dat er geen predikanten waren of de Bijbel, ja zelfs dat u geen geweten hebt en dat er geen God is. U zou uw best doen om ieder te laten zien hoe vreselijk zondig u bent. U zou boos worden als iemand u wilde overtuigen. Ligt u nu onder de heerschappij van de zonde of niet? Als dat waar is, zullen we bij u niet meer aandringen dat u een rokende vlaswiek bent.

- Een tweede antwoord. Kent u bij ervaring de zonde, die u drukt en kwelt en door zwakheid wordt bedreven? Ze is een kwelling als u het ervaart zoals in Galaten 5:17: Want het vlees begeert tegen de Geest. En in Romeinen 7:20: Indien ik dat doe, wat ik niet wil. Ik keur het

niet goed, maar ik haat het. De zonde is het voorwerp van mijn haat en vijandschap. O Heere, ik word gevangen gehouden en mee-
gesleept. Ik wilde wel dat ik beter was, maar mijn verdorvenheden nemen toe. Ze zijn zo sterk, en ik kan ze niet overwinnen. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? (Romeinen 7:24). De ene keer is Amalek de sterkste en dan Israëel. De ene keer lig ik onder, en dan weer boven. Is het met u zó gesteld? Het is een goed teken, de zonde heerst niet in u.

U zult zeggen: Ja, maar ik blijf te lang in mijn verdorvenheid, ik val steeds weer in dezelfde zonde. Ik antwoord u: Hoe lang bleven Jozefs broers in de zonde van de broedermoord en hoeveel zonden kwamen daar nog bij? Ze hadden hem niet daadwerkelijk vermoord, maar ze hadden hem verkocht. Het was wel het voornemen van hun hart geweest om hem te vermoorden. Ze hadden zich erbij neergelegd en het duurde nog vijftien jaar, vóór ze daarover in de schuld kwamen. En dat deze mannen genade ontvingen, kan toch niemand ontkennen. Toen zij hun schuld beleden, klonk het: Nu zoekt God het bloed van onze broer, wiens benauwdheid wij zagen, toen hij ons om genade bad, Genesis 42:

21. Hoe lang gaat David door na de moord op Uria en het overspel met Bathséba, voordat hij tot zijn schuldbelijdenis kwam? Bij de moord duurde het wel zeven of acht maanden, en bij het overspel kan het wel tien tot twaalf maanden geduurd hebben, voordat God hem zijn zonde onder ogen bracht, en hij beleed: Ik heb gezondigd, 2 Samuël 12:13.

U zegt misschien: Ja, maar ik val steeds in dezelfde zonde. De heilige mannen van God zijn niet maar één keer, maar meermalen in dezelfde zonde gevallen. Petrus verloochent tot driemaal toe zijn Heere. Abraham zondigt ten aanzien van zijn vrouw wel tweemaal. Lot zondigt met zijn dochters tweemaal. Zijn uw verdorvenheden steeds dezelfde? Ik wil dit zeggen tot uw bemoediging: God laat in ons meer verdorvenheden bestaan dan genade. In Galaten 5, waar de vruchten van de Geest en de vruchten van het vlees worden genoemd, zult u een groter aantal verdorvenheden vinden dan genadegaven. Bij de werken van het vlees staat dan nog de toevoeging ‘en dergelijke’, wat bij de werken van de Geest niet staat.

U zult zeggen: Ik heb nog iets op mijn hart. Zou ik wel een vonkje zijn? Ik vrees dat ik nog eens een diepe val zal maken. Ik ben dikwijls in zulke omstandigheden dat ik in zware zonden kan vallen. Ik vrees dat God Zijn hand van mij zal aftrekken en

ik tot vreselijke zonden zal komen. Daarvoor beware God u, maar u bent er niet te goed voor om tot goddeloosheid en goddeloze daden te vervallen. Ik antwoord u:

- Er is in de gehele Bijbel niet één belofte dat God u daarvoor bewaren zal. Geen enkel kind van God heeft een belofte dat hij door God zal bewaard worden voor ergerlijke zonden.
- Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt, Mattheüs 26:41.
- Ook als u in een zware zonde zou vallen, maakt dit de uitspraak van Christus niet ongedaan dat Hij de rokende vlaswiek niet zal uitblussen.
- Naar de mate van uw zonde, moet ook de mate van uw belijdenis en uw verootmoediging zijn.

Toepassing

Welnu, geliefden, blijft de uitspraak van Christus niet wáár, dat Hij het gekrookte riet niet zal verbreken en het rokende vlaspitje niet zal uitblussen? Wel, wereldse mensen, moet u zich niet schamen dat u vanwege een klein beetje rook een groot vuur wilt uitblussen, als God het vanwege veel rook ook niet uitblust? Schaamt u, wereldse mensen, dat u het vonkje in uw geweten zo haat en dat u het houdt voor schijnheiligheid. U moet u schamen. U zou wel alles in het werk willen stellen, om het in Gods

kinderen uit te blussen. Die predikanten moeten zich schamen, die de gekrookte rietjes zo hard behandelen. Zij proberen de gekrookte rietjes niet alleen te breken, maar ook uit te doven, zodat er geen leven en geen moed meer in hen is. De hooghartige vromen moeten zich schamen, want zij spreken hen tegen, omdat die rietjes en die vlaswiekjes niet langs dezelfde weg zijn geleid als zij. Dat is niet zoals de Koning het wil. Wat zullen die predikanten die de handen van de goddelozen versterken en de vromen bedroeven, het zwaar hebben! De predikanten moeten zelf zoeken deze ondervinding te kennen. Zij mogen de kleinen niet voor het hoofd stoten. Wat is een predikant gelukkig die van God een tong der geleerden heeft ontvangen, om evenals zijn Meester met de moeden een woord te rechter tijd te spreken.

De Heere zei eens: Binnen drie dagen zal het Pascha zijn. Maar wij zeggen: Binnen drie dagen zal er avondmaal zijn. Laat dit u dienen als voorbereiding, en toetst u eraan. Beoordeel of u een gekrookt rietje of een rokend vlaspitje bent. Zo ja, ga dan in ootmoed naar het avondmaal. De Heere zal u niet breken, totdat Hij het oordeel zal voortgebracht hebben tot overwinning. God zegene Zijn woord aan ons en aan u om Zijn Zoons Jezus Christus wil.
AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVERIEIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op ING Bank nr: 581492
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Scherpenzeel

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
(bij voorkeur schriftelijk) aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl